

Kl. 11:52

Svend Auken (S):

Jeg skal nok besvare det spørgsmål, og jeg skal også nok gøre det i forhold til den danske befolkning. Men jeg synes nu ikke, at det gør noget, at man, inden man træffer en beslutning, overvejer, undersøger grundlaget for beslutningen, undersøger konsekvenserne af beslutningen, og undersøger, om man skal gøre det ene eller det andet. Jeg har ofte taget beslutninger uden at være igennem den proces. Jeg har fortrudt næsten dem alle sammen – ikke dem alle sammen, men næsten dem alle sammen – og det vil jeg ikke gøre den her gang. Nu vil jeg have lov til at gennemgå det her grundigt og fornuftigt sammen med mine kollegaer, og jeg vil lytte til hr. Walter Christophersens parti, som jeg vil lytte til alle andres synspunkter, som jeg vil læse for at nå frem til, om det her er vedtægtsændringer af hensyn til, at vi er blevet flere, vedtægtsændringer, som er fornuftige og sympatiske og får tingene til at fungere, eller om vi ændrer selve samarbejdets karakterer. I det sidste tilfælde skal der være en folkeafstemning.

Kl. 11:53

Formanden:

Tak til hr. Svend Auken. Så er det fru Lone Dybkjær, som har fået lov til at komme foran de to næste ordførere. Værsgo, fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:54

(Ordfører)**Lone Dybkjær (RV):**

Det vil jeg gerne takke ordførerne og formanden for. Jeg er klemt af et møde ude i byen, som jeg har lovet mig ud til for lang tid siden. Så det er den ene tak.

Den anden tak er for noget, som jeg synes man godt kan reklamere for, nemlig at der nu ligger et sammenskrevet udkast til en reformtraktat, som alle jo kan få fat i, og dermed kan de allerede nu kaste sig ud i debatten. Det er selvfølgelig ikke så let læseligt, som nogle af os syntes forfatningstraktaten var, men det er dog til at finde ud af og bedre end det, vi hidtil har set. Så jeg vil godt takke medarbejderne for det store arbejde, de har lagt i at få det her færdigt.

Det Radikale Venstre vil ikke bruge al sin tid på at sammenligne reformtraktaten med forfatningstraktaten. Vi synes sådan set, det er mere interessant at sammenligne reformtraktaten med Nicetraktaten, for det er jo sådan set det, det handler om. Derfor vil vi ikke stå og græde over spildt mælk.

Vi har den opfattelse, at der er nogle ting, der er faldet ud, og som vi gerne havde set var blevet inde, og andre ting er kommet ind, som vi godt ville have undgået. Men det giver sådan set ingen mening. Vi vil gerne forholde os til Nicetraktaten og se på de klare forbedringer, der er i forhold til Nicetraktaten. Og vi håber meget, at der ikke kommer nogen snublesten i næste uge i form af paven eller polakker, eller hvad ved jeg, der kan ødelægge, at den her traktat kommer i hus; det vil jeg gerne sige helt ærligt, for jeg synes, det har været en temmelig lang og en temmelig besværlig proces – også her på det sidste.

Jeg skal fremhæve nogle ting, som vi er særlig begejstrede for, om man så må sige. Vi er meget begejstrede for værdigrundlaget. Der står smukt og flot i artikel 2: frihed, demokrati, menneskerettigheder, mangfoldighed, tolerance og ligestilling. Sådan. Det er rigtig gode mål. Og her har vi en basis for en værdidialog. Det har vi navnlig, fordi værdierne jo ikke er nogle luftige størrelser, men går igen, altså, de skal respekteres i øvrige traktattekster. Derfor bliver det ikke sådan en løstagtig diskussion, som vi får om værdier; den bliver meget konkret. Der er jo f.eks. mulighed for, at hvis en medlemsstat overtræder værdigrundlaget, ja, så kan der blive basis for en eller anden form for repressalier. Det kan man da sige er kontant levering i forhold til værdierne.

Så er vi glade for, at målsætningerne er blevet fornyet. Der er mere fokus på miljø, forskning og teknologisk udvikling.

Vi er også begejstrede for, at borgernes grundlæggende rettigheder bliver juridisk bindende i forhold til EU-institutionerne. Vi er godt klar over, at charteret får en anden placering end tidligere, men stadig væk bliver der jo en juridisk binding, sådan som der også var lagt op til.

Vi er glade for, at demokratiet styrkes på forskellige leder og kanter. Vi er glade for, at der kommer flere flertalsafgørelser. Vi går ikke så meget ind i den der diskussion om den ene og den anden paragraf. Vi mener, at hvis EU overhovedet skal fungere med 27 lande, så er det nødvendigt med flertalsafgørelser og ikke enstemmighed. Man kan jo sige, at vi selvfølgelig godt kunne være tilhængere af, at der var mere enstemmighed herinde i Folketinget, når der gennemføres nogle love, som vi ikke er begejstrede for. Men trods alt mener vi, at flertalsafgørelser må være den rette vej frem.

Vi er også begejstrede for, at institutionerne bliver effektiviseret og tilpasset ud over enstem-